

[Eva Møller]

Vi ved, det har været tilfældet før. Vi har tidligere haft en OECD-gruppe, der undersøgte den danske folkeskole over en længere periode, og derved fik vi altså en mulighed for at se på denne del af det danske uddannelsessystem. Vi ved også, at dansk dyrlægeuddannelse ligesom en lang række andre landes dyrlægeuddannelse i øjeblikket vurderes af internationale forskere. Det er altså muligt. Kemiuddannelsen er netop blevet kvalitetsvurderet, og andre fag er på vej.

Det, der for os er væsentligt i enhver form for kvalitetsvurdering, er som sagt internationaliseringen. Det mener vi er væsentligt og betydningsfuldt for at knytte kontakten mellem danske og udenlandske forskere og for at sikre, at den forskning og den uddannelse, vi laver i Danmark, er rigtig.

Forskningsrådsstrukturen, som vi ændrede i sidste samling, skulle også give os mulighed for at få en bedre kvalitet og dermed sikre, at regeringen fortsat kan få uvildig rådgivning på det forskningspolitiske område.

Vi hilser også med tilfredshed forskningsrådenes nye muligheder for at udnævne særlige professorer. Denne professorpulje tillige med den professorpulje, som ministeren har haft, finder vi meget væsentlig, dels for at sikre kvaliteten i dansk forskning, dels for at give mulighed for enere, som måske ellers ville falde uden for systemet, fordi der ikke lige netop var plads til dem på dette tidspunkt, og dels for at sikre kontinuiteten og stabiliteten i antallet af forskere i Danmark.

Forskeruddannelse er, set med danske øjne, en nyskabelse, og jeg synes, det er en spændende og rigtig nyskabelse. Forskningsudvalget har, som også udvalgets formand, hr. Rahbæk Møller, nævnte det for lidt siden i sin ordførertale, planlagt en høring om forskeruddannelsen den 4. april 1990. Den konservative folketingsgruppe ser meget frem til denne høring, idet den kunne give inspiration til ændringer eller forbedringer af forskeruddannelsen. Hvis det skønnes nødvendigt, vil vi naturligvis være lydhøre over for det, der kommer ud af høringen.

Vi er som sagt meget tilfredse med, at vi har fået en egentlig forskeruddannelse, og vi mener, at dette stadig væk er så nyt, at vi ikke præcis ved, hvordan det sker. Men for os er det væsentligt, at vi tilrettelægger dansk uddannelsespolitik, herunder uddannelsen af forskerne, på

en sådan måde, at de højeste niveauer i dansk uddannelse og dansk forskning nås.

Vi er med andre ord bestemt åbne over for alle muligheder, der kan være i at skabe flere uddannelsespladser eller at lave bredere uddannelser. Men vi understreger, at det ikke må være på bekostning af, at man stadig i Danmark kan nå toppen og dermed sikre de højeste niveauer.

En stor del af debatten under de korte bemærkninger for et øjeblik siden drejede sig om, hvor stor en del af vores skatte kroner og vores bruttonationalprodukt der skulle anvendes på forskningen. Kvalitet drejede sig, som det blev sagt, ikke udelukkende om penge, selv om det naturligvis også har betydning.

Jeg vil gerne sige, at for Det Konservative Folkeparti er det stadig væk således, at det på lang sigt – og jeg understreger, for at nogle nu ikke skal mene, at der er uoverensstemmelse mellem vores målsætning og regeringens, at vi taler udtrykkelig om på lang sigt; vi tror til gengæld ikke, at det varer så længe, inden den lange sigt kan nås med den fornuftige økonomiske politik, som den nuværende regering fører – er vores målsætning, at vi skal op på at anvende 2 pct. af bruttonationalproduktet på forskningen. Men vi sætter ikke tid på, ikke år på. Og vi understreger også, at denne brug af midlerne kun skal ske, når vi kan sikre en tilpas høj kvalitet.

Derfor mener vi, det er væsentligt, at vi nu har påbegyndt en forskeruddannelse, så vi har mulighed for at levere varen, når den økonomiske situation tillader, at vi bruger pengene.

Jeg vil gerne understrege, at for os er det også således, at når vi taler om, at der skal bruges penge til forskning, så er det erhvervslivets forskning, som fortrinsvis skal øges. Og når det er det, så er det, fordi vi, hvis vi sammenligner med øvrige lande, bruger nogenlunde det samme på forskningsbevillingerne fra det offentlige side, som man bruger i andre lande fra det offentlige side.

Derimod er vores erhvervsliv lidt bagefter, og det vil vi gerne rette op på. Vi vil derfor være velvilligt indstillet over for alle regelændringer, der kan bevirke, at erhvervslivet er mere indstillet på at yde forskning.

Jeg synes også her, at det er interessant at konstatere, at det fortrinsvis er erhvervsvirksomheder med mere end 500 ansatte, der bidra-